

Jedes som det i alle Enkeltheder var planlagt. Han holdt ikke under Vaabenbeskyttelse af irregulære Tropper til sit Indtog i den tyske Rigsdag. Hovederne kom ikke til at rulle Natten efter Søndag den 13. Marts. Men — som sagt — Mobiliseringsordren var skrevet, og man ventede overalt i nazistiske Kredse paa Feltraabet »Bedstemor er død!« for at lade Borgerkrigen komme til Udbrud.

Der er ingen Tvivl om, at der her foreligger et oplagt Forsøg paa Landsforræderi, som efter de gældende tyske Love kan straffes meget strengt. Tyske Kommuner har maaltet vandre i Fængsel for langt mindre. Men overfor Hitler og hans Bande viser man en mærkelig Langmodighed. Maaske regner man med, at selve Afsløringen af Planerne vil være saa kompromitterende for Hitler, at han faar tilstrækkelig Straf gennem det Nederlag, han henter sig ved Præsidentvalget. Hvis ikke Galskab og Desperation raadede i store Kredse af den tyske Befolkning, kunde de sidste Dages Afsløringer være i Stand til at aabne Øjnene paa adskillige, som i de senere Aar blindt har fulgt Hitler.

En „vaad“ Dag i Finland.

Da der atter blev lovligt at købe Spiritus.

Mange Forbudsfolk hejste i Dagens Anledning Flaget paa halv.

Helsingfors.

Finland har oplevet bevægede Dage thi efter 18 Aars Tørlegelse aabnedes Spiritushandelen i 60 Spiritusbutikker Landet over. For Forbudsmodstanderne blev Begivenheden betragtet som en stor national Begivenhed, medens Forbudstilhængerne kaldte det for en Skændsel for Landet og klædte sig i sort. Ja, mange Forbudsmodstandere hejste Flaget paa halv Stang paa deres Huse.

Helsingfors har 9 Spiritussalg og længe før disse skulde aabne Kl. 10, stod der lange Rækker af tørstige Mennesker som ventede paa det »højtidelige« Ojeblik. Da Klokkeren slog 10, kom de første ind i Butikkerne, og da de kom ud igen med Flasker under Armene, blev de modtaget med Jubel.

Der var mest Efterspørgsel efter Brændevin, men der solgtes ogsaa en Del Cognac og Whisky. Vine var ikke saa stærkt efterspurgt, da de er dyre og maa betales med op til 90 Mark pr. Flaske (8 Kr. 50 Øre) indtil Baadene kan komme ind med Vinbeholdninger. Brændevinen kostede 25 Mark pr. Flaske (ca. 2 Kr. 15 Øre).

Lordage, Søndage og Mandage kan der ikke købes Spiritus. Derimod maa Restauranterne hver Dag sælge Spiritus og Vin.

Restauranterne havde faaet Tilladelse til at begynde med Udsænkning om Eftermiddagen, men havde besluttet ikke aabne for Spiritussalget, for Spiritusmonopolet var gaaet ind paa visse Ændringer i Spiritussalget. Monopolet afviste Restauratørernes Krav. Men da Restauratørerne om Eftermiddagen holdt Mode, sprang de fleste fra og man vedtog at begynde. Alle

Vit undirskriðu heita við hesum enn eina ferð á allar hondverksmeistarar um at koma á fund til samráðing við okkum týsdagin 26. apríl kl. 8 1/2 s. p. i »Havnar klubb«.

I nevnd Havnar hondverksmeistarafelag

Nyholm Debess. Wenzel Petersen. Johs. Simonsen.
Hugo Øster. Poul Isaksen.

Restaurationer var om Aftenen overfyldte.

Et Rygte beretter, at da den første Prisliste blev publiceret, var der mange, der ønskede, at de havde bestilt Bord til den 4. April, Dagen for Forbudets Ophævelse, for da kunde man købe Spiritus'en en Del billigere. Byen er rolig.

Betleren gav Kina 5 Millioner Lire.

En eventyrlig Historie om Armod og skjulte Skatte, om kinesiske og europæiske Arvinger, om Kejser Wilhelm og Sovjet-Regeringen.

En Foraarsdag i 1931 ankom til den lille By Brixen i Syd-Tyrol en gammel laset Tigger. Han lejede et lille, elendigt møbleret Hummer, kogle selv sin Mad, levede kun af Kartofler, Brød og Mælk, samlede Brænde i Skoven til at lave Ild med, men gik iøvrigt aldrig ud. Han kendte ingen Mennesker, bekymrede sig om ingen, talte med ingen udover Købmanden, hvor han hentede Kartofler og Mælk, som han bar hjem i en gammel Konserverdaase. Nogen Nysgerrighed vakte den sølle gamle Fyr ikke blandt Naboerne, men vel lidt Medlidenhed.

Den underernærede Testament.

Da pludselig kom der Sensation om den gamle ensomme Særlings Person. I nogle Dage havde man intet hørt til ham. Da man kikkede ind i hans Hummer, saa man ham ligge udstrakt paa nogle Læser. Den tilkaldte Læge kunde kun konstatere, at Døden var indtrådt. Om Aarsagen var der ikke Tvivl: det var Underernæring.

Fra Fattigforsorgen hidkaldtes en Mand til at ordne Begravelsen. Nærmest som en Formalitet rodede denne Mand, Josef Villscheider, op i de gamle Pjalter omkring den døde Mand. Da stodte han pludselig paa en gammel, men solid og tung Kuffert. Han aabnede den — og fandt bl. a. tre Testamenter, af hvilket det sidste udtrykkeligt erklærede de tidligere ugyldige.

Til Bekæmpelse af Europa.

Det gyldige Testamente havde følgende Indhold:

Min sidste Vilje.

Jeg undertegnede Heinrich Basse, født 1850 i Bonn ved Rhinen, bestemmer herved, at hele min Ejendom — det vil sige alt, hvad jeg ejer eller maatte komme til at eje — helt og uindskrænket skal overgaa til at være det kinesiske Folks, henholdsvis den kinesiske Regerings Ejendom, idet jeg ønsker, at det skal finde Anvendelse til Bekæmpelse af den europæiske Race.

Desuden var fremsat et Par mindre Begæringer, bl. a., at hans Lig skulde overføres til

Bonn. Og saa sluttede det: »Ved Bevidsthed og klar Forstand skrevet og undertegnet — Heinrich Basse.«

5 Millioner i Kufferten.

Overst i Kufferten laa nogle Hundrede Lire i Kontanter. Derefter fulgte en vældig Dynge af alle mulige Værdipapirer, ikke mindre end 20 kg udgjorde deres Vægt. Saa kom en større Pakke med Guldstykker: tyske Mark, engelske Pund osv. osv.

Da den lokale Notar langt om længe havde faaet optalt alle de forskellige Værdisager og udtregt deres Værdi, viste det sig, at der i det hele var for 5 Millioner Lire, vel henimod 1 1/2 Million danske Kroner.

Men dermed var Overraskelserne ikke til Ende. Endnu mere sensationelt var næsten Kuffertens øvrige Indhold.

Kejser Wilhelm — Sovjet — Frankrig.

I Kufferten fandtes en Gratulationsskrivelse fra Kejser Wilhelm i Doorn med et egenhændigt underskrevet Billede fra Aaret 1931. Kejseren gratulerede Basse paa Fødselsdagen. Ved Siden af laa et Dokument, der viste, at Basse havde tjent i det projekts Livregiment.

Det næste Dokument var en Legitimationsskrivelse fra Frankrigs hemmelige Tjeneste.

Saa laa der videre et Brev fra Sovjetregeringen samt andre lige saa mærkelige Sager. Jo længere, man kom til Bunds i Kuffertens Indhold, jo mere ubegribelig forekom Sagen. For Notaren var der intet andet at gøre end at forsegle det hele og give de overordnede Instanser Underretning.

Kina hæver Arven.

I den lille By svirrede alle mulige Rygter. Men Myndighederne hyllede sig i dybeste Tavshed. Kun enkelte Rygter trænge frem og naaede som Telegrammer til andre Lande. Men hele Sagen syntes utrolig.

Da dukkede for en Uge siden tre fornemme Kinesere op i Brixen. Det var Tsiang Lufao, den kinesiske Republiks Gesandt i Rom, samt en Legationssekretær og en Konsul.

De tre Herrer opholdt sig flere Dage i den lille By, hvor de konfererede med Myndighederne, fik udleveret Kufferten og alle andre Efterladenskaber, som de omhyggeligt pakkede. Hvorpaa de efter forlod Byen, efter først at have smykket deres rige »Arvekonke« Kiste med Blomster og truffet Foranstaltning til Ligets Overførsel til Bonn. Alle Værdisager og Papirer tog de tre Kinesere med sig.

Proces om Arven.

Imidlertid var Meddelelsen om Dødsfaldet naaet til Basses Slægtninge, bl. a. Lægen Dr. Basse i Breslau. De satte sig i Forbindelse med Myndighederne; men da Arven alt er overtaget af Kina, staar nu kun Processens Vej tilbage. Om denne Vej er farbar, er usikkert.

Foreløbig er Advokat Lachmüller i Gang med at undersøge Mulighederne derfor. Man nærer et svagt Haab om, at Bestemmelsen om den europæiske Races Bekæmpelse skal blive anset for umoralsk eller tydende paa Sindssyge, hvorved Testamentet kan omstødes. Men selv i saa Fald vil en Proces om en Stat paa den anden Side Jordkloden blive en kostbar og risikabel Affære for de ubemidlede Arvinger.

Gaaders Løsning?

Hvad er Forklaringen paa denne Mands mærkelige Tilværelse og mærkelige Dispositioner? Til nu er ingen fyldestgørende Forklaringer givet. Og dog kan der ikke være Tvivl om, at der skjuler sig interessante Tildragelser bag Arven til »Bekæmpelse af den europæiske Race«. Det er givet, at der findes Folk, der kunde løfte lidt af Sløret. Men hvornaar vil de tale? Naar de har fulgt Kejserens Ven i Graven — eller ...

Styrtede Guder.

Falsk Bogføring, falske Dokumenter, falske Statsobligationer — hvor er Grænsen for det Kreuger'ske Svindelvanvid? Hvor er den nye »Karl den Tolvte« dog blevet afpillet for de farverige Pragtfjer, han har til Skue for en undrende Verden!

Draabehvis kom det til at begynde med, nu styrter Svindelens brede Bølger ud over en forbløffet Samtid. Forlængst er Rosterne om den geniale Svensker forstummet. Han var en Svindler som dem, der i sin Tid lavede Panamaskandalen, eller som Therese Humbert, der for en Menneskalder siden fik Alverden til at tro paa de svimlende Millioner i Pengeskabet. Eller en Plum med endnu nogle svimlende Nuller at rutte med.

Fra første Fierd har Social-Demokraten sammenlignet Kreuger netop med Plum. Parallellen var saa aabenbar, hvad der maaske var Anledningen til, at en berømt dansk Finans-Professor ikke kunde se den. Som Plum manøvrerede Kreuger med Selskaber og Kapitaler. Han var en Spiller og en Fantast som han. At han ogsaa var en Falskner og Bedrager som Plum, var en Omstændighed, ingen udenforstaaende kunde vide, men at han var en Bluffer, fremgik allerede af hans behendte Boliden-Telegram fra Amerika i Januar, hvad Social-Demokraten ogsaa frenhævede i den første Artikel efter Selvmordet.

Kreuger er Symbolet paa den spillende Privatkapitalisme. Bluff, Tricks og Hundekunster, hensynsløs Spillen Bold med Skæbner og Værdier. Her kommer jeg. Privatkapitalen, Verdensherskeren! Alt skal bøje sig for mit Bud. Alle Midler bruger jeg. Jeg gaar til Lovens yderste Grænse, og er det ikke tilstrækkeligt til Opnaaelsen af mit Formaal, nuvel saa gaar jeg over Grænsen. Er Straffelov og Forbud noget, der angaar Overmennesker og Verdensherskere?

Nej, det er Indretningen, det civiliserede Samfund har til Værn mod Indbrudstyre, Betlere og Underordnede. Den geniale Foregangsmand, Finansgeniet, skal ikke føle sig bundet af slige smaalige Hensyn. Lykkes hans Forehavende hinsides Straffelovens Grænser, da hoster han endnu større Hæder og Anerkendelse, og skulde det gaa galt, kan der nok sikres Billet og Rejsepenge af den sidste Finansoperation. Og skulde det værste ske, at Lovens i dette Tilfælde yderst ubehovlede Haandhevere skulde lægge Haand paa den kongelige Person, da vil Hukommelsestaben og saare forklarlige Erindringsforskydninger ofte ove gavnlige Modvirkning mod grimme Mistanker.

Overmennesker er da Gudske-lov ikke Forbryndernaturer!

Gang paa Gang bygger den privatkapitalistiske Verden sig en Afgud, og hvor ofte viser det sig ikke, at disse moderne Afguder ligner Vendernes Svanet: — da han var væltet, myldrede Rotter og Kryb ud af hans hule og fule Indre.

Den privatkapitalistiske Verden vil tro paa den geniale Ener, Overmennesket, »Kongen«, Halvguden, Men netop paa det økonomiske Felt er disse Enere oftest særdeles tyvlsomme Eksistenser, og de Spor, de drager efter sig, er oftest præget af Ulykker og Forbandede. Hvor de sætter deres Fod gror oftest ikke Græs.

Med Stothed pegede den privatkapitalistiske Verden paa sit moderne Vidunder — Tændstikkongen, der havde Stater som Skyldnere.

Ja — og kunde han ikke faa en Stat som Debitor, saa var han Manden for selv at fabrikere Statsforskrivningerne!

Europas yngste Republik.

Af Jørgen Rakos.

(Sluttet).

Ordnungen af de religiøse Forhold kunde have ført til en meget ubehagelig Situation for den unge Republik. Zamora, der den Gang var Ministerpræsident, er nemlig meget ivrig Katolik.

Han protesterede meget energisk imod Lovforslaget om Kirkens Forhold til Staten, og da han ikke kunde faa det øvrige Ministerium paa sin Side, nedlagde han sit Hverv som Republikken Spaniens Ministerpræsident. Hele Reaktionen jublede og troede, at Republikens Dage var talte.

Gleden blev kun kort.

Et Par Dage efter var det republikanske Kabinet omdannet med Arzana i Spidsen, og Zamora vendte tilbage til sit Hverv som republikansk Rigsdagsmand. — Hans Fratræden havde ikke bragt Uenighed i de republikanske Rækker. Der er iøvrigt ingen Tvivl om, at det i den nærmeste Tid vil komme til en Forstaaelse mellem Republikken og Vatikanet, men hvorledes end denne Overenskomst bliver, er Kirkens Overmagt over Skolerne for alle Tider brudt, og samtidig vil den Un-